

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

PIK XII. Ч. 24 (1387). ЧЕТВЕР, 27. ЛЮТОГО 1930. WINNIPEG, MAN THURSDAY, FEBRUARY 27, 1930. No. 24 (1387). VOL. XII.

АТАКИ ПОПІВСТВА НА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ПРОДОВЖАЮТЬСЯ.

До світової попівської кампанії прилучилися Лютеранський генеральний синод у Німеччині, югославський патріарх, синод болгарської церкви і грецький митрополит. — Попи й рабини в Нью Йорку атакують у проповідях СРСР.

БЕРЛІН, 24 лютого. До світової попівської кампанії проти Радянського Союзу прилучився Лютеранський генеральний синод, найвище церковне тіло в Німеччині, який виготовляє тепер і виводить опубліковану резолюцію, що в найгостріших словах буде за суджувати "більшовицьку війну проти релігії".

ВИДЕНЬ, 24 лютого. Православні церкви в Югославії й Болгарії прилучилися до світової кампанії попів релігій проти Радянського Союзу під претекстом оборони віруючих перед "переслідуваннями".

Югославський патріарх Дмитрій вислав протест до всіх греко-православних церков, а також до британського архієпископа, в якому закликає світ, щоб об'єднався й домігся закрити "мученицьку" російську церкву, яка після святих патріарха є більше, ніж "тернисті перші християни".

У той сам час православні церкви в Болгарії відбули протестації "богослужіння".

АТЕНИ, Греція, 20 лютого. Агенський митрополит, голова православної церкви в Греції, висловив надію, що імперіалістичні держави "одноставно виступили проти Радянського Союзу". Він закликає, що звернувся вже до Ліги Націй з проханням зробити інтервенцію "на підставі релігійних переслідувань" в СРСР.

РАБИНИ В ПОЛЬЩІ ПРОСЯТЬ "ДОПОМОГИ" ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

ВАРШАВА, 21-го лютого. В католицькій і фашистській Польщі, де єврей піддаються великим переслідуванням, до громадян включено, делегати рабинів прибули вчора до американського консула у Варшаві й просили допомоги перед переслідуваннями євреїв — але не в Польщі.

Рабини були занепокоєні "переслідуваннями" в Радянському Союзі, про що вони "отримали відомості", але в той сам час щоденні переслідування євреїв під їх носом у капіталістичній Польщі зовсім їх не стурбовували.

В ДЕЯКИХ РАДЯНСЬКИХ МІСТАХ ЗАКРИТО ВСІ ЦЕРКВИ.

МОСКВА, 18 лютого. На домагаючи населення в східно-сибірських міста Чита закрито всі церкви. Це домагаючі були виявлені на масовій анти-релігійній демонстрації, в якій взяло участь 10,000 людей поміж великого зима.

Тижневик "Безвірник", орган Московської Співки Безвірників, домагається негайного закриття всіх церков у Москві й московським окрузі.

Радянська столиця, каже "Безвірник", не повинна оставити позади в боротьбі проти релігії. Коан такі міста, як Одеса, Каула й Подільськ, закрили вже всі церкви, синагоги й мечеті, то три столиці міста — Москва, Ленінград

Поліція Пілсудського розбила конгрес Сель-Робу у Львові

(Бездотна депеша Інпрекора.) ВАРШАВА, 21 лютого. — Поліція Пілсудського напала на конгрес української робітничо-селянської організації Сель-Роб у Львові та розв'язала його.

НА ДЕМОНСТРАЦІЇ В ТОРОНТО АРЕШТОВАНО ЧОТИРОХ ТОВАРИШІВ.

ТОРОНТО, 21-го лютого. Шістьсот робітників демонстрували перед дверми Спеціального Концерту Гол, коли вони прибули на концерт Фрайгайт-тового хору й застали салю закритою а коло неї поліцію на варті.

Відерман і Лівідес з хору промовляли й напитували цей останній атак Дрепера. Юрба боролася й відперла поліцію в уніформах і детективів, коли уніформовано спитати від говоріння Тома Юена, виконуючо-

ЕПИСКОП АВТОКЕФАЛЬНОЇ ЦЕРКВИ ВІДРИКАЄТЬСЯ РЕЛІГІЇ.

Марко Грушевський був одним з оснудателів церкви, яку уважає тепер зняттям в руках контр-революції.

ЗАКІНЧИЛИ ФАШИСТСЬКИЙ ПЕРСТЕНЬ ДОВКОЛА РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

(Бездотна депеша Інпрекора.) ВІДЕНЬ, 20 лютого. "Роте Фанс", центральний орган Комуністичної Партії Австрії, викриває угоду, заключену між Муссолінім а канцлером Шюбером під час недавньої візити Шюбера до Риму, на підставі якої мають бути підприняті спільні кроки в Лізі Націй, щоб добути підтримку для сформування фашистської мільції в Австрії при допомозі якої Шюбер буде ще успішніше вби-

10,000 РОБІТНИКІВ НА ДЕМОНСТРАЦІЇ.

ЧКАГО, 21 лютого. — Після двох великих мітингів безробітних у центральній частині міста, 10,000 робітників взяли участь у демонстрації в ситі-гол поміж промислових сорок полісменів, що були вислані для розбиття демонстрації.

Коли поліція заатакувала робітників, уживаючи своїх надлох, робітники відбивали атак. Переведено більше як туди арештів, однак точне число ще невідоме.

Поліція признає, що ця демонстрація перевищила демонстрацію, що відбулася для заперотування проти страчення Сакка й Ванзеті 1927 р.

МОНТРЕАЛЬСЬКІ БЕЗРОБІТНІ ЗВЕЛИ БІЙ З ПОЛІЦІЄЮ.

МОНТРЕАЛ, 21 лютого. — Більше як 1,000 монтреальських безробітних зводили бій з поліцією на сходах ситі-голу, коли поліція старалася розбити демонстрацію за "працею або допомогою".

Три демонстранти були побиті палками й арештовані після завзятої боротьби, під час якої поліційні атаки раз-у-раз були відбивані кунями леду. Канадська Робітнича Оборонча Ліга заявила обороною арештованих безробітних, а товариство безробітних подвоює свої старання для влаштування слідувочої демонстрації.

НОВИЙ УРЯД ФРАНЦІЇ ВЖЕ ПОВАЛЕНИЙ.

ПАРИЖ, 25 лютого. — Уряд прем'єра Шотемпа потерпів сьогодні поразку в парламенті під час голосування над висловом довіри для нього й тепер буде примусовий зрештитувати. Поразка наступила вісім днів після повалення Тардіє, який може бути знову покликаний зрештитувати свій кабінет.

Шотемпа домагався вислову довіри над програмою, що була майже така сама, як програма кабінету Тардіє.

ОБЦЯЛИ ПІДТРИМКУ ДЛЯ РУМУНІЙ.

БУКАРЕШТ, Румунія, 22 лютого. Газета "Кувенту" повідомляє, що прем'єр Маніу через три години конференції з міністром військових справ над кроками, що мають бути підприняті відносно "оборони Бессарабії".

Пізнає він прийняв британського французького й польського амбасадорів, які заперечили його, що "Румунія може поклатися на повну підтримку цих держав, якщо вона покажеться потрібною".

ЗАСУДЖЕНО РОБІТНИКІВ ЗА ВИДАННЯ ГАЗЕТИ.

ПРАГА, Чехо-Словацчина, 20 лютого. — Товариші Пауфосіма, Семерад і Скала були засуджені на 31 місяць в'язниці за винищення шаповалів газети. В Ремсштатті прийшло до гострих сутичок між страйкуючими робітницями й робітниками в шовківній а поліцією, під час яких одну дівчину поранено а п'ять арештовано.

В АТЕНАХ АРЕШТОВАНО 5 КОМУНІСТІВ.

АТЕНИ, Греція, 17 лютого. — Поліція арештувала тут п'ятьох комуністів — трох греків і двох югославських громадян — під замітом, що вони керували підготовкою до робітничих демонстрацій і генерального страйку, що мали відбутися 28 лютого й 12 березня. Одному з югославських комуністів поставлено в провину також те, що він писав статті проти югославського короля Олександра.

Товариші! Відновляйте редакту на "Українські Робітничі Вісті"!

РОБІТНИКИ ВІННІПЕГУ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПОЛІЦІЙНОГО ТЕРОРУ В МІСТІ ВЕНКУВЕРІ.

Масовий мітинг робітників домагається негайного звільнення 39 провідників організації безробітних, арештованих капіталістичною владою.

Робітники Вінніпегу, зібрані на масовий мітинг у Стренд театрі минулої неділі по людні, заперотували проти поліційного терору у Венкувері й арештування 39 провідників організації безробітних під загрозою "підбурювання до розривів". Мітинг був скликаний старанням міського центрального комітету Канадської Робітничої Оборончої Ліги, організації, що займається обороною класових борців у капіталістичних судах в цій Канаді.

На мітингу промовляли товариші: В. Н. Колісник, комуністичний аджермен і голова КРОЛ-у, який був рівночасно головою мітингу; Леслі Моріс, дістриктовий організатор Комуністичної Партії; Г. Робсон, організатор Канадського Братства Залізнодорожних Ро-

В КИТАЮ ЗАНОСИТЬСЯ НА ВЕЛИКУ ГРОМАДЯНСЬКУ ВІЙНУ.

ТОКІО, Японія, 24 лютого. — Наспівша з Китаю депеша каже, що генерал Єн Сі-Шан проголошує сьогодні війну Чан Кай-Ши, голови націоналістичного уряду.

Кілька тижнів тому були відомості, що генерал Єн Сі-Шан старався закупити з Німеччини 50,000 крісів і 50 скоростріль.

ДАЙРЕН, Маньчжурія, 22 лютого. — У провінції Гонан відбулася тайна нарада противників уряду Чан Кай-Ши. На на-

РОБІТНИКИ В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ.

(Бездотна депеша Інпрекора.) ПРАГА, Чехо-Словацчина, 21 лютого. — Робітничі великої фабрики амуніції Шкода демонстрували перед фабрикою проти відправлення частини робітників і кінчення таким робом частини працюючої класи в постійну армію безробітних. До зібраних робітників промовляли комуністи й поліція заатакувала демонстрацію та арештувала парламентарного посла Двожака. Однак пізніше відбулася протестаційна демонстрація проти поліції на залізничним дворі, де промовляли комуністичний парламентарний посол Новотний. Поліція знову напала, однак робітники поставили опір і було кілька сутичок та багато арештів.

ВНІС РЕЗОЛЮЦІЮ В КОНГРЕСІ ПРОТИ СРСР.

ВАШИНГТОН, 20 лютого. — Конгресмен Гемилтон Фіш з Нью Йорку вніс у конгресі резолюцію, яка домагається, щоб конгрес виступив офіційно проти "релігійних переслідувань в Росії" та щоб висловив бажання співділати з іншими держа-

ЛЕВ ТРОЦЬКИЙ НЕ ВІРИТЬ В РЕВОЛЮЦІЮ.

НЬО ЙОРК, 20 лютого. — Орган американських троцькістів "Мілітен" отримав від Трацького лист, в якому він заявляє, що перестав вірити в революцію і є сторонником реформі-

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PATRIOTIC ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня знаходяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Прічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ТВОРИТЬ ОДИН ФРОНТ ПРОТИ КЛАСОВОГО ВОРОГА.

Одинадцятий з'їзд ТУРФДім і шоста конвенція Робітничого Запomoгoвoгo Товариства закінчилися в час найскаженішої травлі проти Радянського Союзу. Капітал, якого основою хитнула Жовтнева революція, пустив зараз усі колеса своєї машини у наступ проти батьківщини пролетарів, проти СРСР.

Час незвичайно важливий, грізний. Кожна витрачена марно хвилинка може бути рішучим моментом на воєнному фронті класових боїв. Цю воєнну стратегію вже вивчила добре класа капіталу й зараз вона порушила всі пружини своєї воєнної машини, щоб забезпечити за собою виграну. Ось, недавно на 27 січня пруське міністерство внутрішніх справ скликало нараду усіх журналістів, представників буржуазної преси, щоб з ними спільно обговорити план протирадянської кампанії в пресі.

Чи ж можна у так загрозливий час для класи працюючих сидіти бездіяльно й ждати на смертні удари звідуся? Авжеж, що ні! Пролетаріат не може й не сміє спокійно дивитися на те, як капітал готує для нього загибелю.

На мобілізаційний фронт мусять теж вирушити українські працюючі Канади. Не сміємо ж залишити за нами прогалини в тому нерозривному ланцюгу боєвого загалу робітничо-класи. Побільшити боєві лави українських робітничо-фармерських організацій ТУРФДім і його Жінсекції та Секції Молоді, втягнути якнайбільше шару українських трудящих до Робітничого Запomoгoвoгo Товариства, приєднати нові кадри провідників і читачів для робітничо-фармерської преси, зробити ту пресу масовою поміж працюючими — такі завдання стоять в сучасний мент перед усім зорганізованим членством робітничо-фармерських боєвих загонів.

Робітничо-фармерські делегати 11-го з'їзду ТУРФДім і 6-ої конвенції Робітничого Запomoгoвoгo Товариства спільно підсумували досі пророблену працю в організаційно-освітній діяльності поміж українськими трудящими Канади, брали на увагу сьогоднішній загрозливий мент загостреної класової боротьби й готування збройного нападу імперіалістських хижаків на Радянський Союз і на отій базі виробляли програм діяння на майбутні дні.

Проаналізувавши міжнародне положення й посилення наступу класи капіталу на класу працюючих, делегати робітничо-фармерських організацій кинули мобілізаційний клич зміцнення боєвих лав пролетарського фронту Канади, вступати в лави робітничих організацій, ширити робітничу пресу, брати активну участь в класових боях.

На заклик червоної рати й білогвардійського генерального штабу недобитків петлюрівщини й денікінщини, що живе на милості імперіалістичних держав, заворушилися петлюрівські недовоски в Канаді. Вони, збираючись групами, організують протестаційні мітинги проти Радянського Союзу, а проти

Радянської України зокрема. На отих своїх мітингах петлюрівські найманці капіталу чорними брехнями оклеветують радянську владу України, намагаючись вилепити ненависть українських трудящих Канади до трудящих Радянського Союзу. Цю чорну роботу петлюрівської зграї треба здемаскувати. В Канаді не повинно бути ні одної місцевості, де тільки знаходяться українські трудящі, де не було б роз'яснювального мітингу щодо посиленого наступу імперіалістів проти СРСР.

ЗАГОСТРЕННЯ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ У ФАШІСТСЬКІЙ ІТАЛІЇ.

Події, що відбуваються протягом останнього часу в Італії, варті найсерйознішої уваги. Фашистська політика ввесь час знає самах тільки невдачі. Після періоду розвитку промисловості, а тоді й стабілізації Італійської валюти йшов період "аграризації". Фашизм повернувся "лицем до села", або, вірніше кажучи, лицем до багатих поміщиків.

Які причини такого повороту фашистської політики? Після кризи в промисловості 1926 і 1927 рр. була тяжка криза сільського господарства, що через неї, збудили та зубожіли десятки тисяч селян. Фашизм узняв рішучий курс на цілковите знищення середніх шарів селянства та на підсилення сфари-вища великих поміщиків.

Відносний успіх механізації сільського господарства в Італії спричинився до катастрофічного зростання безробіття серед селянства й привів до пролетаризації багатьох десятків тисяч дрібних селян. З цим зв'язана криза в сільському господарстві.

Пасив італійського торговельного балансу, що досягає тепер 30-35%, є наслідком зменшення виробництва життєвих продуктів, а це змушує Італію довозити з-закордонного багато мільйонів центрів хліба.

Злидні сільської людності в Італії жахливі. Міста південної Італії переповнені старцями, що прийшли із зруйнованих та зубожілих сіл. В Апулії та Сицилії, де людина найбільше робить коло землі, безробіття стало масовим явищем.

Число безробітних в Італії вже досягло одного мільйона осіб. З ідеями їхніх родин це становить 5 мільйонів, що не додають.

Одночасно зі зростанням селянського руху на півдні потужно розвивується рух робітництва на півночі Італії. Сотні трудящих громадян будинки громадських управ та фашистської партії. Влада за допомогою жандармів і фашистської міліції ввесьди нещадно розправляється з учасниками масового руху. Сільській міліції не вдалося подати рух і тому вона вважається за "непелену". Одночасно зростає за-

гальний визвольний рух. Чимраз частіше трапляються випадки нападу на представників влади і представників фашистської партії. У Фаєнці (провінція Емілья) селяни вбили двох фашистів. Влада на це відповіла репресіями, але її спіткав завзятий опір широких мас селянства. 8 фашистів були вбиті, а ще кілька поранені й тільки втручання жандармів урятувало фашистів від розправи.

На початку листопада багато робітників автомобільних заводів "Фіат" одержали листовні попередження, що через брак роботи їх мають звільнити. У відповідь на це робітники звелися до контори заводів і спробували її розгромити при чому видатних фашистів й членів дирекції поранено.

На металургійних заводах у Мілані робітники створили комісію для боротьби проти зниження заробітної платні й уповноважили її вести переговори з дирекцією. Ця "сваволя" йде всупереч фашистським законам що регулюють взаємини між підприємцями та робітниками. Проте, зважаючи на тривожний настрій, дирекція заводу мусіла прийняти представників від робітників і після переговорів задовольнити їхні вимоги.

Наприкінці жовтня у Генуї відбулася велика демонстрація безробітних, що вдерлися до центру міста, де тільки великі заводи фашистської міліції її розгнали. При цьому багатьох заарештовано.

У Мілані на паротяговому заводі Міані та Сільвестрі, де працює 3 тисячі робітників, почалися масові розрухи. Кожного дня викликали з роботи 800 робітників, робітництво обурилося й розгромило головну контору заводу. Підійшло військо і відступило робітників.

Та вони відразу ж струмками лавами пройшли до центру міста й улаштували демонстрацію протесту проти підприємств, проти всього фашистського режиму. Підчас сутичок були поранені й робітники, і фашистські міліціонери. До демонстрантів відразу ж порядком солідарності, приєдналися робітники з інших фабрик та заводів Міляна.

М. Гарлянді.

КОМСОМОЛЬЦІ НА ФРОНТІ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ.

Успіхи колективізації більші за всі сподіванки. На Україні вже є 106 районів суцільної колективізації. Поточного року степову частину колективізується на 100%. Комсомольське господарства колективізуються на 100%, вже поточної весни організовані в Україні всі комсомольські кампанії. У Середній Волзі комсомол організував 232 колгоспи. У Татарстані з ініціативи комсомолу організували 102 колгоспи. Самарський округ комсомолу розпочав організацію скотарського радгоспу на площі 62 тисяч гектарів. За кілька років продукція радгоспу становитиме 30 мільйонів карбованців.

Комсомол Татарстану взяв виробити шовство над великим радгоспом "Татарстан", що є процесі організації. Комсомол дає радгоспові всі потрібні кадри починаючи від директора радгоспу і кінчаючи робітниками. Цієї весни сподіваються також значно поширити засівну площу. Вузькими місцями у колективізації та готуванні до весняної кампанії є усуспільнення худоби, зсипка суцільних насіннових фондів, та збір завадків на трактори. Гасло "ліквідація глитаїв, як класи", зустріло на практи-

ці шалений опір глитаїв та їхніх підпісвачів. На середній Волзі за листопад та грудень, число терористичних актів більше за число таких актів за весь рік. У Чапаевській окрузі виникло питання про те, щоб виселити всіх куркулів.

Широко розгортається масовий добровільницький рух комсомолу. На села відряджають сотні й тисячі ударних бригад комсомольців. На Середній Волзі комсомол узняв шефство над скотарством по колгоспах.

САМІ СЕБЕ ЗЛІКВІДУВАЛИ.

Надзвичайний собор української православної автокефальної церкви визнав організацію тої церкви контрреволюційною, протирадянською і сам її зліквідував.

28-29 січня в Києві відбувся надзвичайний собор так званої української автокефальної православної церкви. На собор з'їхалися представники церкви з усіх округів і парафій, щоб вирішити справу про стан церкви в зв'язку з викриттям контрреволюційної діяльності автокефалії, зокрема з її ролю в організації "СВУ". У соборі брали участь увесь епископат автокефальної церкви, на чолі з митрополитом Борещьким та його заступниками, єпископами Оксюком і Малюшевичем. За голову собору обрано було митрополита Борещького та єпископа Карабінювича. Вислухавши доповідь голови ВЦЦР про працю президії ВЦЦР, тобто Всеукраїнської Православної Церковної Ради (вищий провідний орган церкви), а також і про стан УАПЦ (українська автокефальна православна церква), надзвичайний собор одностайно ухвалив таку постанову:

"Надзвичайний собор мусить визнати, що УАПЦ, як цетелер остаточно виявилось, протягом свого десятилітнього існування була явно виявлене анти-радянська, контрреволюційна організація. Не можна відкинути того, що в її складі були й досі є люди, які пішли до церкви тільки для задоволення своїх релігійних потреб. Але ця сучасно-церковна маса, сама не знаючи того, жила й діяла за-проходом і вказівками тих осіб, що для них УАПЦ була не мета, а засіб здійснити своїх контрреволюційних намірів Слабї намагання тієї, хоч і чималої частини членів церкви, що вірують, звільнитися від позацерковних цілей та впливів, як ми бачимо з доповіді, не мали позитивних наслідків. І щедалі, то все більше й більше УАПЦ ухилялася в бік нецерковності. Надзвичайний собор саме такий стан УАПЦ мусить твердо й ясно констатувати.

Радвлада декретом "відокремлення церкви від держави" дала законну змогу українській людності, що вірує, відірвати свою рідну українську автокефальну, соборно-православну церкву, ту церкву, що близько 300 років була в неволі в казенній православної церкви. Але після звільнення від політично-монархічного пригноблення, УАПЦ не судилося самій стати справжньою християнською церквою, вільною й далекою від своєрідного націоналістичного політиканства. Це є факт, бо відірвалася УАПЦ за часів політичної боротьби й відірдували її, а потім керувати нею стали люди, що зазнали поразки на відкритому політичному фронті й пішовши в церкву, мали намір використати її й справді використовували, як знаряддя для дальшої боротьби проти радвлади, отже й проти справедливості соціальної революції. Природно, що провідні органи УАПЦ від ВЦЦР до ПЦР (парафіальна церковна рада) виявили себе, як у цілому, так і окремі члени, явно нецерковними, а націоналістично-політичними, анти-радянського, контрреволюційного характеру акціями. Те саме можна сказати й про священно-діячів усіх ступнів, починаючи з митрополита Липківського. З церковного амво-

ну проповідували націоналістично політичні ідеї, що різко розходилися з ідеологією церкви, а щодо радянської влади, були контрреволюційними, антирадянськими. Отже, все це довело до того, що УАПЦ стала за синонім контрреволюції на Україні, бо для чималої частини керівників церкви церковність була тільки зовнішня форма, що покривала націоналістично-політичний зміст. За такого стану цілком послідовно дійшли до того, що автокефалія стала за символ петлюрівської самостійності, українізацію використовували, як засіб для розпалювання національної ворожнечі, а соборна відправа обернулася на демогогічний засіб політичного впливу, щоб діяти зазначеної мети.

Тому то надзвичайний собор УАПЦ із глибоким жалем та з усією щирістю констатує, що 5-розділ канонів УАПЦ систематично порушували багато керівників церкви. Це стверджує ціла низка фактів із історії минулого УАПЦ, а саме: перевірка персонального складу священних діячів УАПЦ у своїх лавах виявила чимало людей, що раніше брали активну участь у військових петлюрівських загонах, були близькими партизанами, або просто скомпромітовані в минулому. Всі вони шукали в церкві одного: використати церкву для контрреволюційної, а дехто й своєї особистої, нецерковної мети. Низка випадків притягнення діячів УАПЦ до відповідальності урядом за контрреволюційні вчинки також переконують у цьому надзвичайний собор. До такого висновку доводить ще й те, що серед членів нашої церкви були й є люди, зовсім нерелігійні, що їх політичні й анти-радянські наміри не викликають ніякого сумніву. Усі ці люди здебільшого були церковним активом тому й провідні органи церкви: ВЦЦР, ОЦР (окружні церковні ради), РЦР (районні церковні ради) та ПЦР (парафіальна церковна рада), як про це свідчить вереснева нарада 1920 р., великі покровські збори того ж таки року та другий великий православний церковний собор 1927 р., стали виразниками націоналістично-політичних, анти-радянських і нецерковних дій.

Собор із жалем констатує, що митрополит В. Липківський, єпископи: О. Ярещенко, С. Орлик, Ю. Жовченко, К. Кротевиш, Пивоваров, всеукраїнський благословник В. Чехівський та інші стояли на шляху націоналістично-політичних, контр-революційних, анти-радянських дій через церкву. Не можна змовчати й про те, що громадянство республіки в зв'язку з викриттям органами влади контр-революційної політичної організації "СВУ", що використовувала для своїх політичних цілей УАПЦ, вважає нашу церкву за контр-революційну організацію.

Отже, зважаючи на все це, надзвичайний собор УАПЦ визнає, що українська автокефальна православна церква з вище зазначених причин була націоналістично-політичною контр-революційною організацією — складовою частиною "Спілки Визволення України". Тому надзвичайний собор, ка-

тегорично засуджуючи всіх тих, хто спричинився до перетворення церкви на контрреволюційну, анти-радянську організацію, визнає дальше існування УАПЦ за недоцільне й вважає її за ліквідовану. Цим самим припиняє діяльність провідних органів: ВЦЦР, ОЦР, РЦР, МПЦ. Митрополит припиняє своє духовне керівництво УАПЦ, а єпископи УАПЦ припиняють своє духовне керівництво парафіальними священнодіячами, поряд із священниками зареєстрованими по парафіях, що залишаються необ'єднаними в будьяку церковну організацію.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ СЕМИРІЧОК НА УКРАЇНІ.

Колегія Наркомосвіти обговорила питання про реорганізацію семіричок відповідно до завдань індустріалізації країни й соціалістичної, перебудови села.

На Україні минулого року було 2,545 семіричок, з них 904 у містах і решта в сільських місцевостях. У старших групах міських семіричок (починаючи з 5-ої групи) навчалось 165,700 підлітків, або 60,1% всіх підлітків відповідного віку. По селах навчалось в старших групах семіричок 174,000 підлітків або 94%, підлітків відповідного віку.

Сітка шкіл сільської молоді, що більш-менш пристосовані до сучасних завдань соціалістичної реконструкції села, налічує тільки 150 одиниць.

Колегія Наркомосу визнала, що за умов інтенсивної індустріалізації країни, коли в усіх галузях народного господарства відчувається гострий брак кадрів, семіричка в місті має стати за основне джерело готування молоді для вступу до профшкіл, ФЗУ і безпосередньо на виробництво. По селах семіричка й школи селянської молоді повинні виховувати активних провідників і будівників колективізації, що просуватимуть уперед справу соціалістичного будівництва на селі. Колегія Наркомосу визнала, що теперішній стан сітки семіричок і кількісно і якісно не забезпечує виконання завдань соціалістичного будівництва. Колегія ухвалила реорганізувати семірички у такому напрямі, щоб ближче зв'язати їх з виробничими процесами.

Ухвалено реорганізувати на фабрично-заводській семірички всі міські семірички, що обслуговують дітей індустріального робітництва. Ці школи треба забезпечити майстернями, інструкторами тощо.

Всі сільські семірички ухвалено реорганізувати на школи селянської молоді. Реорганізація треба провести під оглядом забезпечення колективістичного сектору досвідченими активістами. Управі совищуху колегія доручила дати разом з Укркоагоспспілкою потрібні вказівки всім сільським семіричкам щодо співпраці шкіл з колективами.

НА ХОРТИЦІ УТВОРЮЄТЬСЯ ВЕЛИКИЙ ГОРОДНИЙ КОЛГОСП.

На весні на острові Хортиці мають організувати великий городній радгосп, що його продукція великою мірою має наладжити справу робітничого постачання в місті, на Дніпродзержинську та Дніпрокомбінаті. На організацію радгоспу вже асигновано 500,000 карбованців. Крім того радгоспові дали 5 тракторів. До 1-го квітня будуть збудовані бараки для робітників.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Українське робітництво Німеччини протестує проти петлюрівщини

Заслухавши й обговоривши доповідь про становище УСРР та Західної України, віче українських організованих і неорганізованих робітників в Німеччині, що відбулося 25 січня п. р. в Берліні, ухвалило таку резолюцію:

1. Розбивши шість російських поміщиків і буржуазію з їхніми наймитами, встановивши радянську владу, даючи пролетаріату, Жовтисва пролетарська революція в Росії заклала основи для соціального й національного повстання, проголосила й забезпечила повну національну волю всім раніш пригнобленим народам. Цим було встановлено основи для братнього співробітництва трудящих всіх національностей Росії. Використовуючи скінченні царату й інші спільні перемоги робітників і селян над російськими поміщиками й буржуазією в 1917 р., українська буржуазія, даючи брехливі обіцянки, намагалася потягти трудящих українські маси на шлях націоналістичної боротьби й створення української буржуазної державності на шлях ліквідації класових змагань українського робітництва і селянства.

Захищаючи свої класові інтереси і ідеали, захищаючи свою владу і буржуазну власність, українська буржуазія шукала собі підмоги у ворогів всього українського народу і різних західно-європейських імперіалістів та російських білогвардійців і виступала проти робітництва й селянства України та проти робітничо-селянської влади російської Радянської Республіки. Цим українська буржуазія яскраво виявила свою контрреволюційну, антинародну суть і позбавилася підтримки навіть від тих задурих шарів трудящого селянства, що спочатку було її підтримувало.

Українські робітники і селяни впротиаві української буржуазії, в довгій боротьбі з цією буржуазією (Українська Центральна Рада, гетьманщина, Директорія петлюрівська) здійснивали і здійснювали гасло української, радянської пролетарської державності, перемігши остаточно українську буржуазію та її класових спільників і допомагачів різних імперіалістичних держав. Українські робітники і селяни створили Українську Радянську Державу по обох боках Дніпра — УСРР і недовитки України

ни належать українським трудящим, які відбудували зруйноване імперіалістичною громадянською війною українське народне господарство, взимки тепер в незриваних темпах, з великими успіхами до великої соціалістичної перебудови Радянської України, до викорінення капіталістичних елементів в господарстві, до зміцнення диктатури пролетаріату, до розгортання культурної революції й поведіння широкого культурного національного будівництва й остаточно вбиває осиковий кіл в поведінку українську буржуазію та її змагання й проти держави радянської.

В своїй ненависті до радянського ладу, особливо в зв'язку з наступом пролетаріату проти капіталістичних елементів міста й села по радянських республіках, елементи внутрішньої української контрреволюції розвивають свою контрреволюційну діяльність проти влади робітників і селян, організують проти робітничо-селянського ладу буржуазно-націоналістичні елементи інтелігенції, поспівують куркульства тощо, організують антирадянські змови, зв'язуючи цю свою діяльність з планами імперіалістів і в першу чергу польських. Це особливо виявилось у викритті та ліквідації організації українського робітничо-селянського уряду делегатами контрреволюційної організації “Спілки Визволення України”, що на її чолі стояли відомі з минулого буржуазно-контрреволюційні діячі, як от Ефремов, Ніковський та інші петлюрівці. Ця організація хотіла ліквідувати радянський лад, захопити собі владу, повернути власність колишнім власникам і капіталістам, а робітничо-селянські маси повернути на управління старої влади. Одержуючи допомогу від імперіалістів і в першу чергу Польщі, планувала ця організація відвоювати Україну і в колоніальну експлуатацію закордонним імперіалістам і узаалежити Україну від них та від фашистської Польщі зокрема і особливо.

Віче українських робітників в Німеччині плімає ці ганебні намагання, що є нецільовою зрадою всього українського народу. Віче приєднує свій рішучий протест до масових протестів, висловлених українськими трудящими Радянської України, проти загарбання земель і всієї її багатства України належать українським трудящим, які відбудували зруйноване імперіалістичною громадянською війною українське народне господарство, взимки тепер в незриваних темпах, з великими успіхами до великої соціалістичної перебудови Радянської України, до викорінення капіталістичних елементів в господарстві, до зміцнення диктатури пролетаріату, до розгортання культурної революції й поведіння широкого культурного національного будівництва й остаточно вбиває осиковий кіл в поведінку українську буржуазію та її змагання й проти держави радянської.

2. Західно-українська буржуазія з вибухом революції на території австрійської імперії в 1918 р., задуриючи трудящих Західної України націоналістичними гаслами, всіма силами перешкоджала революційному поєднанню й злиттю українських трудящих віками розірваних двох частин України в одну українську радянську державу; навпаки, західно-українська буржуазія поєднувалася з Антантою та з українською буржуазією, контрреволюційною українською еміграцією й проти трудящих України та проти їх держави поведла боротьбу. Бо й західно-українська буржуазія змагала й змагає тільки за панування над трудящими, за буржуазну українську державу й проти держави трудящих.

Поведінка західно-української буржуазії спричинилася великою мірою до того, що землі Західної України за згодою і пізніше ухвалою Антанти могли загубувати й поділити між собою Польща, Румунія, Чехословаччина, західно-українські трудячі й ціла Західна Україна (Галичина, Волинь, Холмщина, Буковина, Закарпатська Україна) залишилася так під тяжким соціальним і націоналістичним гнетом Польщі, Румунії й Чехословаччини. І проти цього загарбання й пригнічення українська буржуазія не веде рішучої боротьби, а сиди своїх класових інтересів і прагнень скеровує проти Української Радянської Республіки проти українських трудящих та їхньої влади. Цим то діє фактично на користь ворогам, що гнітять український нарід на загарбаних землях Західної України, і в першу чергу на користь фашистської Польщі, що намагається і далі поширити свою територію за рахунок території УСРР.

3. Створена зусиллям українських робітників і селян під проводом їхньої компартії Українська Радянська Державу по обох боках Дніпра — УСРР входить в Союз Радянських Соціалістичних Республік і в цьому забезпечує далі своє зміцнення й всебічний розвиток. Влада, фабрики, заводи, землі і всі інші багатства України належать українським трудящим, які відбудували зруйноване імперіалістичною громадянською війною українське народне господарство, взимки тепер в незриваних темпах, з великими успіхами до великої соціалістичної перебудови Радянської України, до викорінення капіталістичних елементів в господарстві, до зміцнення диктатури пролетаріату, до розгортання культурної революції й поведіння широкого культурного національного будівництва й остаточно вбиває осиковий кіл в поведінку українську буржуазію та її змагання й проти держави радянської.

Усякий, хто взявся б вивча-

ти персоналійний склад автокефальних кадрів, був би здивований з того, яка сила колишніх військових та політичних робітників складає ці кадри. Це було не випадково, а наслідком організаційного добору, що проводився за певним планом. Ди БУД-СВУ порозставляли по місцях за автокефальних діячів колишніх військових мало те значіння, щоб на час повстання, яке було за головною програмою мету цих організацій, оці особи могли бути за керівників оперативної повстанської роботи. Про це своє призначення автокефальні дукунці, звісно, знали, не могло не знати.

Зв'язок автокефальних попов з бандитизмом не висчерпувався їхньою участю в антирадянському повстанстві в минулому. І пізніше, коли куркульство-петлюрівське повстанство вивернулося на дрібний карний бандитизм, ці зв'язки, безсумнівно, зберглися. Про це красномовно свідчить такий факт. Колись уночі, підчас мандрівки митрополита Липківського, його на дорозі зупинили бандити. — “Стій, кого везеш?”

Вішик відповів: Підійшли бандити, увисналися “А, це ви, погані!” Склад керівних кадрів автокефали, що здебільшого були членами БУД-СВУ, надто цікавий. Здебільшого це були еседеки, есери, колишні міністри, завідувачі департаментів урядів гетьманщини та УНР, чимало колишніх українців, те більше тих самих старшин, отаманів, командантів білогвардійської армії. Найменше не будили люди релігійні. Навіть в очах у широкій публіки вони не завжди спликалися показати себе за таких.

Керівник СВУ Ефремов кепкував з Чеховського, коли той спликувався вдати людину релігійну. Про нього Ефремов був лише такої думки, що “він добре грає на церковній катедри”.

Перший голова всеукраїнської православної церковної ради (ВІЦР) Мороз був атеїст. Він навіть парафіянам не соромився заявляти, що “вірує не в бога, а в природу”, і що його повіська служба — це тільки зовнішня форма, в яку він одягнувся, щоб “служити національній ідеї”, а “мета випрацює засоби”.

Або ось така барвіста по-статі, як Саладінський. Це висловився настільки курій ВІЦР. Будучи поном, він ніколи сам не причащався, посилаючи на те, що гідше. Прилюдно заявляв, що його робота за ієрарха автокефали тимчасова, а коли настане час, то він очоче “промисне каділо на шаблюку”. Ще зразок: Турченко — колишній бандит, за надто зайвату антирадянську роботу був у Гуламі заарештований, але потім, винуватий на поруки, утік до Сибіру. ВІЦР послав йому туди мандат організувати автокефальні парафії серед українців Сибіру з Сибіру Турченко втік до Америки.

Який висновок ми повинні зробити на підставі наведених тут фактичних даних? Тільки один: автокефальна церква після провалу Центральної Ради, Директорії та повстанства була створена і існувала на те, щоб виконувати роль знаряддя в руках української буржуазії, закордонного фашизму та імперіалізму для боротьби проти радянської влади. Наведених тут даних, даних далеко неповно, виявляється на суді над СВУ, досить для того, щоб кожний зрозумів, що автокефальна церква була за допомогою і в той же час не за найголовніший апарат в руках СВУ, була за одну з найважливіших частин СВУ. Вона була за найпевніший організаційний хребет для стійки осередків СВУ й допоможних об'єднань СВУ, призначених найбільше для роботи на селі, серед селянства. Вони були за канал, що ним керівний центр СВУ доводив свої директиви до місць, до сільського куркуля, вона була за найпопулярніший агітаційно-пропагандовий апарат СВУ. Нарешті, автокефали являли собою легальну форму збереження військових резервів. Попівсько-рисяку СВУ прикривав свої вільні кадри, розташував їх по місцях і готував їх до дій наступного часу.

Автокефали не мали своєї писаної політичної програми. Такої програми вона й не могла мати, бо вона існувала, як церковна організація, що виконувала надане їй за радянською конституцією право ле-

ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗОВАНИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ НАНАДИ

ДЕЛЕГАТИ П ДЕЛЕГАТКИ ОДИНАЦЯТОГО З'ІЗДУ ТУРФІМ І ШЕСТОЇ КОНВЕНЦІ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА ПЕРЕД УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМОМ У ВІННІПЕГУ.

петлюрівської “Спілки Визволення України”. Віче вітає заходи українського радянського уряду щодо ліквідації цієї контрреволюційної запліної банди і вимагає від революційного суду українських трудящих сувороті карі всім цим контрреволюційним зрадникам із табору “Спілки Визволення України” від робітників і селян, організованої за підмогою польського фашизму.

Продовжуючи свою контрреволюційно-авантюристичку і продажницьку роботу на еміграції, недовитки української контрреволюційної буржуазії підняли велику метушню і галас з приводу ліквідації ефремівської-петлюрівської “спілки”. Вони протестують, істкуючи себе “жидами” та ізраїльцями “українського народу”. Віче плімає і викриває брехливі галас і продажництво емігрантського смітника, суть роботи якого полягала і полягає в тому, щоб борючись з українськими трудящими та їхньою республікою і галасуючи проти “московської окупації”, прикривати фактичним антирадянським планом імперіалістів, особливо польських, прикривати і закріплювати дійсну окупацію західно-українських земель від Польщі, Румунії, Чехословаччини, що дають емігрантам матеріальне утримання. І всі протести цих покідалих українського суспільства, такі мізерні і ганебні, як і всі їхні дотеперішні продажницькі контрреволюційна робота.

4. Не відстає від еміграції

західно-українська буржуазія своїми соціал-фашистськими прислужниками. Бо ж на Західній Україні щораз більше зростає класова боротьба, в якій західно-українським робітникам і селянам доводиться неминуче виступити не тільки проти панівної чужої буржуазії, а й проти буржуазії західно-української буржуазії, організованої в “УНДО”, “УХО” та інші свої політичні, економічні і культурні організації, прагнучи здійснити і забезпечити свої класові інтереси, в українській буржуазній державі, перед лицем наростаючої робітничо-селянської революції, йде на угоду з польським фашизмом, з панівною буржуазією і виступає в кулі з ними та емігрантами проти українських робітників і селян, проти “Радянської України”, проти диктатури пролетаріату.

Так вона ганьбю зраджує всіх українських трудящих. Заючи змогу “панівному” фашизму вільно подоркувати на захоплених західно-українських землях, помагачи фашистськи Польщі готувалися до здійснення своїх імперіалістичних планів щодо України. Виходячи з своїх класових інтересів, з неспівністю до робітничо-селянського ладу, Радянської України, західно-українська буржуазія з своїми прислужниками і тоїж час протестує проти ліквідації ефремівської-петлюрівської зграї.

Віче вважає за необхідне якнайрешіше борючись з угодливим-фашистською західно-українською буржуазією, закликає до боротьби з нею та її прихвостними-соціал-фашистами всіх західно-українських робітників і селян. Віче викриває і ганьбить угодовство західно-українських буржуазних політиків з польським фашизмом та їхні цюкванні українського радянського ладу, закликає всіх робітників краю й на еміграції давати рішучу відсіч антирадянській роботі західно-українській буржуазії та еміграції.

Міжнародні імперіалісти готують напад на Радянський Союз і на Українську Радянську Республіку в тому числі. В цьому нападі фашистська

поліція, що поневолює Західно-Україну і стремить поширити свою територію за рахунок Радянської України, є передовий загін в кулі з українською еміграцією і західно-українською буржуазією. Борючись проти цих спроб, як також і проти спроб вдарити по владі трудящих з-серед них кожного робітника і селянина.

Хай живе Радянський Союз і Українська Соціалістична Радянська Республіка! Хай живе робітничо-селянський уряд! Хай живе КІЗУ! На штурм буржуазного гніту!

БАРИКАДИ В РОБІТНИЧИХ КВАРТАЛАХ БОМБЕЮ. Жорстокі вуличні бої. — Поліцаї поранили 20 робітників. — “Роте Фане” сповіщає про подробиці революційних виступів, що були в Інді в день незалежності — 26 січня.

На масовому мітингу в Бомбеї загін робітничої самооборони, що складався з 300 текстильників, захопив трибуни, зривав індійський національний прапор і поставив червоного прапора з серпом та молотом.

Керівник загону, зустрінутий буржуйними окупаційними, виступив з наскоком обвинувальною промовою проти терору британського імперіалізму.

Викликані військові загони почали стріляти на демонстрації з кулеметів. Почалися жорстокі вуличні бої, що тривали до ночі. Загін робітничої самооборони числом близько

2,000 по багатьох місцях відгнав військові частини, а де-не-де навіть розбрів їх. По багатьох робітничих кварталах побудовані барикади. Тільки в одному разі подали до допомогою панцерних автомобілів захопити одну барикаду. За тими відомостями, що є, постраждало понад 20 робітників.

САМОЛІКВАЦІЯ “СЕЛРО-БУ”—ПРАВИЦІ. 25 грудня м. р. відбувся 3-й з'їзд Сельробу-правих, в якому взяло участь 30 представників. З'їзд, як повідомляє “Наше Слово”, розглянув парті Сельробу-правих як окрему організацію та закликав усіх членів вступити до “Сельробу”, щоб там обстоювати “свою правдиву критику”.

Газета “Сельроб” називає це новим маневром шумськевського загону фашистів.

Така програма її і не потрібна, її програмою була програма СВУ, яка шком формулювала те, що мало робити й робила автокефали. Виконуючи програму БУД-СВУ, автокефали за лютий час не за найголовніший апарат в руках СВУ, була за одну з найважливіших частин СВУ.

Вона була за найпевніший організаційний хребет для стійки осередків СВУ й допоможних об'єднань СВУ, призначених найбільше для роботи на селі, серед селянства. Вони були за канал, що ним керівний центр СВУ доводив свої директиви до місць, до сільського куркуля, вона була за найпопулярніший агітаційно-пропагандовий апарат СВУ. Нарешті, автокефали являли собою легальну форму збереження військових резервів. Попівсько-рисяку СВУ прикривав свої вільні кадри, розташував їх по місцях і готував їх до дій наступного часу.

Автокефали не мали своєї писаної політичної програми. Такої програми вона й не могла мати, бо вона існувала, як церковна організація, що виконувала надане їй за радянською конституцією право ле-

галіно існувати. Така програма її і не потрібна, її програмою була програма СВУ, яка шком формулювала те, що мало робити й робила автокефали. Виконуючи програму БУД-СВУ, автокефали за лютий час не за найголовніший апарат в руках СВУ, була за одну з найважливіших частин СВУ. Вона була за найпевніший організаційний хребет для стійки осередків СВУ й допоможних об'єднань СВУ, призначених найбільше для роботи на селі, серед селянства. Вони були за канал, що ним керівний центр СВУ доводив свої директиви до місць, до сільського куркуля, вона була за найпопулярніший агітаційно-пропагандовий апарат СВУ. Нарешті, автокефали являли собою легальну форму збереження військових резервів. Попівсько-рисяку СВУ прикривав свої вільні кадри, розташував їх по місцях і готував їх до дій наступного часу.

Автокефали не мали своєї писаної політичної програми. Такої програми вона й не могла мати, бо вона існувала, як церковна організація, що виконувала надане їй за радянською конституцією право ле-

галіно існувати. Така програма її і не потрібна, її програмою була програма СВУ, яка шком формулювала те, що мало робити й робила автокефали. Виконуючи програму БУД-СВУ, автокефали за лютий час не за найголовніший апарат в руках СВУ, була за одну з найважливіших частин СВУ.

Вона була за найпевніший організаційний хребет для стійки осередків СВУ й допоможних об'єднань СВУ, призначених найбільше для роботи на селі, серед селянства. Вони були за канал, що ним керівний центр СВУ доводив свої директиви до місць, до сільського куркуля, вона була за найпопулярніший агітаційно-пропагандовий апарат СВУ. Нарешті, автокефали являли собою легальну форму збереження військових резервів. Попівсько-рисяку СВУ прикривав свої вільні кадри, розташував їх по місцях і готував їх до дій наступного часу.

Автокефали не мали своєї писаної політичної програми. Такої програми вона й не могла мати, бо вона існувала, як церковна організація, що виконувала надане їй за радянською конституцією право ле-

галіно існувати. Така програма її і не потрібна, її програмою була програма СВУ, яка шком формулювала те, що мало робити й робила автокефали. Виконуючи програму БУД-СВУ, автокефали за лютий час не за найголовніший апарат в руках СВУ, була за одну з найважливіших частин СВУ. Вона була за найпевніший організаційний хребет для стійки осередків СВУ й допоможних об'єднань СВУ, призначених найбільше для роботи на селі, серед селянства. Вони були за канал, що ним керівний центр СВУ доводив свої директиви до місць, до сільського куркуля, вона була за найпопулярніший агітаційно-пропагандовий апарат СВУ. Нарешті, автокефали являли собою легальну форму збереження військових резервів. Попівсько-рисяку СВУ прикривав свої вільні кадри, розташував їх по місцях і готував їх до дій наступного часу.

Автокефали не мали своєї писаної політичної програми. Такої програми вона й не могла мати, бо вона існувала, як церковна організація, що виконувала надане їй за радянською конституцією право ле-

галіно існувати. Така програма її і не потрібна, її програмою була програма СВУ, яка шком формулювала те, що мало робити й робила автокефали. Виконуючи програму БУД-СВУ, автокефали за лютий час не за найголовніший апарат в руках СВУ, була за одну з найважливіших частин СВУ.

Вона була за найпевніший організаційний хребет для стійки осередків СВУ й допоможних об'єднань СВУ, призначених найбільше для роботи на селі, серед селянства. Вони були за канал, що ним керівний центр СВУ доводив свої директиви до місць, до сільського куркуля, вона була за найпопулярніший агітаційно-пропагандовий апарат СВУ. Нарешті, автокефали являли собою легальну форму збереження військових резервів. Попівсько-рисяку СВУ прикривав свої вільні кадри, розташував їх по місцях і готував їх до дій наступного часу.

Автокефали не мали своєї писаної політичної програми. Такої програми вона й не могла мати, бо вона існувала, як церковна організація, що виконувала надане їй за радянською конституцією право ле-

АВТОКЕФАЛЬНА ЦЕРКВА І “СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ”.

(Докічення.)

Такою своєю роботою автокефальна церква подала малу здобула собі симпатії й за місяць українських націоналістичних кіл. Автокефальні церкви перетворюються на місця, де збирається всяка наводна, як лише люди, російські монархісти, які часто-густо і слово не розуміли по українськи. Але вони йшли до автокефальної церкви й там радібно слухали лайку на радянську владу, що її не жалували автокефальні бої у своїх виступах. Підчас перебування в Харкові настоятеля Миколаївського собору Ярепенка, колишнього українця, у харківських базиліках увійшло у моду “ходіти до Миколаївського собору послухати, як Олександр (Ярепенко) громить радладу”.

До тих самих років найінтенсивнішої роботи автокефали належать спроби БУД-СВУ за допомогою автокефа-

лі натиску на радянський уряд з-за кордону. В американському органі автокефали “Діпрор”, за співробітництва колишнього віницького архієпископа І. Теодоровича, що емігрував з України до Америки, 1925-27 р. значили кампанію наклепів на радянську владу та її національну політику, проти “утисків” релігії, що начебто, є на Україні. За одним заходом цей орган друкував погроми антисемітські статті. Цю кампанію відкрити надсиланням до Америки іспитувачів цих листів від голови Всеукраїнської Православної Церковної Ради (ВІЦР). А 1925 р. митрополит Липківський надсилав доповнення Бачинському і Шелухіну бути представниками від автокефали на всевіттовому християнському конгресі в Стокгольмі, наперед знаючи про ті антирадянські постанови, що їх мав ухвалити цей конгрес. Усякий, хто взявся б вивча-

ТОВАРИШЕ РОБОКРНИ!
Пам'ять до своєї сторінки
в фабриці, в школі, в клубі,
в організації. Пам'ять в усіх
усюю і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШЕ РОБОКРНИ!
Поміркуйте свою газету
у робітничих і фабричних
організаціях. Зробіть свою
сторінку справжньою
трудою!

СВЯТКУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ РОБІТНИЧИХ ВОЈДІВ.

Ріджайна, Саск.

Старання усіх наших робітничих організацій в цій місцевості відзначено в неділю 26 січня в Укр. Роб. Домі пам'яттю шестих роковин смерті В. І. Леніна і десятих роковин насильної смерті Карла Лібінехта і Розі Люксембург.

В годині 7.30 ввечері сая Укр. Роб. Дому була набита по березі свідомими робітниками і робітницями, які прийшли віддати честь великим вождям світового пролетаріату. Таке поважне число присутніх на цій святій найкраще свідчить, як вміє свідоме робітництво шанувати пам'ять своїх вождів, які ціле своє життя боролися за робітничі справи і що даремні спроби наших ворогів підкупити довіру широких робітничих мас в Канаді до своїх робітничих геніїв.

Точно в годині 8.30 куртина на сцені Укр. Роб. Дому розсунулася на боки і присутні побачили на відвіщенні портрети Леніна, Лібінехта і Розі Люксембург.

Концерт-свято відкрив т. Дубик і пояснив присутнім його значення. Дівоча мандолінова оркестра відіграла і відіспівала "Похоронний марш". Опісля т. В. Стельмаш відігравував "Бездобрітні", т. О. Гіленч відіспівала сольо, а т. П. Ланчук відіграв скрипку сольо. Окрім того на програмі було ще багато інших творів і всі вони були по мистецтву виконані.

Опісля забрав слово т. Фарбей, який говорив на англійській мові і в своїй одностайній промові переповнів обширно про життя Леніна, Лібінехта і Розі Люксембург. Він сказав, що Радянський Союз виконує завдання Леніна під проводом комуністичної партії.

ХОЧЕМО НАШУ ПРАЦЮ ЗРОБИТИ МАСОВОЮ.

Мус Джо, Саск.

По річних зборах відділів ТУРФДім, РЗТ і Жінсекції, заряди згаданих організацій відбули спільні засідання. На цьому засіданні повивирали підкомітет до освітньої, мистецької і шкільної праці.

До освітньо-організаційного комітету намічено 12 товаришок і товаришів — по чотири члени з кожної організації. До мистецького комітету по три члени і до шкільного так само.

Освітній комітет на своїй першому засіданні вище кілька важких ухвал. Вирішено відбудати свої регулярні засідання кожної середі. На цьому засіданні члени і членкині комітету мають дати лекції з наукової або політичної області. Це має бути справою для вислову своїх думок. Після такої промови має бути товариська дискусія. І коли така лекція буде належно опрацьована, тоді докладчикова буде дозволена вийти перед масове зібрання.

Вирішено віддати стіну газету. До цієї праці намічено 5 товаришів і товаришок.

Цей редакційний комітет взявся за діло і вже видав одне число стінової газети, яка називається "Наші Вісті". Матеріал цього числа дуже цікавий. Покищо редакційний комітет рішив видавати "Наші Вісті" один раз на місяць, а коли справа покращає і доши-

поліція. Він сказав, що в "демократичній" Канаді не можна навіть протестувати проти імперіалістичної війни, яка висить на волоску, бо панська поліція бє демистрантів клубами, тратує кіними і саджає до в'язниці. Канадійська буржуазія бачить зріст революційного робітничого руху, який загрожує її існуванню і тому хоче його здавити при допомозі звірського терору. Однак вона не зможе хоч би найбільшими портурами вбити вивільного руху працюючих і приїде така той день, що робітники в цілому світі знищать капіталістичний лад, а на його місце встановлять диктатуру пролетаріату.

По промові т. Фарбей хор відспівав кілька пісень, а всім забрав слово т. Гватюк. Він також віддав на ту велику роль, яку відіграли Ленін, Лібінехт і Розі Люксембург у всесвітній русі пролетаріату. Опісля говорив про напад на радянський консулат у Львові, який організували українські фашистські студенти під благоденством польської шляхти. Як також про викриття контрреволюційної банди на Радянській Україні, яка мала на меті повалити радянську владу і завести владу фашистів на віресь, польської та румунської.

По вислуханні промови ухвалено одностайно резолюцію, яка готро п'ятую дикій напад української фашистської студентської молоді на радянський консулат у Львові, яка засуджує контрреволюційну шапку на Україні, і яка висказує радянському уряду на Україні щірі симпатії присутнього робітництва і виває відповідно покарати нестворивельних недовбитків.

Концерт-свято закінчено відспіванням "Інтернаціоналу" і всі робітники та робітниці розійшлися додому в глибокій вірі, що немає сили, яка знищить лад б одинку в світі робітничо-селянську країну.

Робкор.

ПРАЦЯ ШКІЛЬНОГО КОМІТЕТУ.

З приходом нового вчителів т. Н. Давидюка до нашої місцевості шкільний комітет відбув мітинг з родичами, які послали своїх дітей до УРДШколи.

На цьому мітингові говорив учитель при УРДШколі та пояснив систему нового навчання. Родичі й ввагалі слухачі багато скористали із цього мітингу. Зараз наша діточа школа збільшилася новими учнями. З приходом тижнів днів є надія, що наша школа стане чисельнішою. Зараз багато родичів не посилають своїх дітей до нашої школи, бо мешкають далеко від Робітничого Дому.

На двох мається відбутися засідання шкільного комітету, щоб приготуватися до другого чвертьріччя шкільного звіту.

Мистецька праця.

Від нового року на сцені УРД відіграно трое представлень й три концерти. Між ними концерт-свято для шанувальників шестих роковин смерті Леніна.

Мистецький комітет скликав збори членів і членкинь драм-

співгуртка. На цих зборах вибрано новий заряд на 1930 рік і обговорювано плани майбутньої праці. Вирішено виставити м'яло-драму "Ой не ходи Грицю".

На згаданих зборах висказалося багато охочинів до драмспівгуртки. Наш драмспівгурток заряд начислає около 70 членів і членкинь.

РОБІТНИЦІ, ІДИТЬ В ЛАВИ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ!

Брентфорд, Онт.

Довго дожидали ми того дня, коли то мала-прйбути до нас організаторка Жінсекції. Аж на 30 січня приїхала т.ка Зень і того самого вечера відбулось в нас масове віче, на яке прибуло досить публиць.

Насамперед відіграно одностайну п. н. "На першій гулі", а опісля головною т.ка М. Філар поносила цілія прибутця до нас т.ка Зень і покликала її до слова.

Товаришка організаторка пояснила, чому жінка-робітниця повинна організуватися. Їй викликують ще гірше як чоловіка робітниця і тому вона мусить організуватися і боротися проти виласку. Згадала, що жінки-робітниці були першими, що в 1917 році відіспіли клич "Ми хочемо хліба і мира". Жінка може бути корисна в революційному русі, коли буде до нього підготована.

Товаришка згадала, скільки то робітниць відправляють від роботи, а на їх місце беруть жінку за меншу плату. Буржуазія використовує робітницю тому лише, що робітниця невідома і неорганізована. Нани кажуть, що в них навіть законів є, щоб жінку шанували.

Робкор.

РОЗГОРНУЛИ ОСВІТНЮ ПРАЦЮ.

Торолд, Онт.

На початку зимового сезону минулого року, праця на освітній полі почалася краще розвиватися. Члени з більшою енергією взялись до праці, щоб надігнати змарнований час в літній сезоні, бо тоді, мовляв, "не дуже гарячо в салі Укр. Роб. Дому".

Коли почалася осіння місяці, праця в ТУРФДім оживилася на всіх ділянках організаційного життя. Укр. Роб. Дім був відвіщений до піаної ночі. Все вважалося до живої праці, мов почли в ушко.

Відбуваються засідання ріжних комітетів, спільні читання, лекції то що. Від часу, коли ЦВК надав учителя до нашої місцевості у кожного відділі позитивний новий підбум. Немає лишньої роботи те, що ми працюємо у фабриках на шифт.

Відділ Жінсекції.

У відділі Жінсекції є 16 членкинь і праця налаждалася краще, бо підчас літнього сезону майже всі доваринки працювали у фабриках і на фармах. Інструктора не мали, аж на річних зборах вибрано його. Майже всі товаришки приходять на спільні читання і лекції та причуюються, як вести працю у своїй відділі. Стінгазету "Жіночий Клич" заперестали видавати. Рішено видавати її спільно з ТУРФДім і РЗТ.

У відділі Секції Молоді.

Дуже приємно бачити, як молодь збирається кожної неділі в 10-й годині рано і як вона розподілила неділі на ділові збори, лекції, спільні читання та дебати. Відділ С. М. складається з старшого і молодшого підвідділів. Вибрано двох інструкторів. Члени

тов. Н. Давидюк говорив про значення мистецтва для робітничої класи. На закінчення його промови висказалося около 12-охохтинків вчитись на мандолінах та гітарах.

Наш мішаний хор числить около 40 співаків. Можна сказати, що праця відходить досить добре.

Косівський, не-робкор.

Мандолінова Оркестра.

Мандолінова оркестра поділена на дві групи. Пробі відбувається в п'ятницю і суботу. Чується бряк відповідних музичних інструментів. Всіх учнів є 19.

Смічкова оркестра щойно започаткувала свою науку. До тепер є 8 учнів.

Відділ РЗТ.

Члени і членкині не зовсім придержуються статута. Не всі учащують на місячні збори, та не цікавляться лекціями і спільним читанням.

Є і такі, що не дуже прихильні до відділу ТУРФДім. Деякі кажуть: "Ми належимо тільки до асеруаційного товариства". Над цим власне нам треба твердо попорцювати, щоб товариші освідомилися і краще зрозуміли запомогую організації та її завдання.

Праця у відділі КРОЛ.

Минулого року заснувався відділ Канадійської Робітничої Оборончої Ліги і числив 26 членів. Деякі виїхали. Відділ кооперував з ТУРФДім. Влаштувано протестаційні мітинги в обороні арештованих товаришів. В лютневій кампанії потрібно буде зреорганізувати цей відділ.

Укр. Робітнича Кооператива.

Кооператива існує вже около 16 місяців. 35 членів закупили уділи. На жаль, не всі члени та членкині робітничих організацій зрозуміли значення і цілі кооперативу. Про те вона з кожним днем росте і придибувають все нові покупці. На річних зборах багато робітників переконалися, що, купуючи уділи в робітничій кооперативі, ми тимчасам помагаємо всім робітничим організаціям.

По розпределенню дивідендів від уділів, ухвалено дати 6 процент чистого злеку на просвітні цілі відділу ТУРФДім. Це якраз свідчить, що ми не повинні кувувати у приватних бізнесовців, що ворожо відносяться не тільки до кооперативу, але ввагалі до всіх наших організацій і ніколи не дадуть цента на робітничу цілі.

Подумайте, товариші робітники і робітниці! Кооператива дає поміч нашої школі від самого початку її існування. А скільки могла-б вона виснажити на певну потребу, коли-б ми всі там кувували, допомагали і всі прихильно до неї відносилися!

Тому підтримуємо кооперативний рух як морально так і матеріально. Не даваймо своїх центів приватним спекулянтам, ворогам робітничого руху!

Робітнич.

Укр. Роб. Діточа Школа.

Звернено найбільше уваги на УРДШколу. Треба зявлячати Центральному Шкільному Комітетові у Вінніпегу, що надав нам відповідного вчителя т. Бончара.

Наука проводиться вже по верх два місяці. Всіх дітей у закладі около 55. Нова метода навчання на юнацькій літературі зродила велике заінтересовання в учнях і ученицях. Приносять до дому книжечки і радо читають та оповідають родичам.

Родичі слухають і радіють. Однак є ще такі батьки, що не дбають про своїх дітей і не хо-

чуть їх посилати до УРДШколи. Чи може жалують два долари? — Ні, не жалують, бо видають більше на непотрібні речі. Та колиш вони опам'ятаються. На збори закликаються родичів і поспоможуть їм про значення школи, та, на жаль, не всі хочуть це розуміти.

Мандолінова Оркестра.

Мандолінова оркестра поділена на дві групи. Пробі відбувається в п'ятницю і суботу. Чується бряк відповідних музичних інструментів. Всіх учнів є 19.

Смічкова оркестра щойно започаткувала свою науку. До тепер є 8 учнів.

Відділ РЗТ.

Члени і членкині не зовсім придержуються статута. Не всі учащують на місячні збори, та не цікавляться лекціями і спільним читанням.

Є і такі, що не дуже прихильні до відділу ТУРФДім. Деякі кажуть: "Ми належимо тільки до асеруаційного товариства". Над цим власне нам треба твердо попорцювати, щоб товариші освідомилися і краще зрозуміли запомогую організації та її завдання.

Праця у відділі КРОЛ.

Минулого року заснувався відділ Канадійської Робітничої Оборончої Ліги і числив 26 членів. Деякі виїхали. Відділ кооперував з ТУРФДім. Влаштувано протестаційні мітинги в обороні арештованих товаришів. В лютневій кампанії потрібно буде зреорганізувати цей відділ.

Укр. Робітнича Кооператива.

Кооператива існує вже около 16 місяців. 35 членів закупили уділи. На жаль, не всі члени та членкині робітничих організацій зрозуміли значення і цілі кооперативу. Про те вона з кожним днем росте і придибувають все нові покупці. На річних зборах багато робітників переконалися, що, купуючи уділи в робітничій кооперативі, ми тимчасам помагаємо всім робітничим організаціям.

По розпределенню дивідендів від уділів, ухвалено дати 6 процент чистого злеку на просвітні цілі відділу ТУРФДім. Це якраз свідчить, що ми не повинні кувувати у приватних бізнесовців, що ворожо відносяться не тільки до кооперативу, але ввагалі до всіх наших організацій і ніколи не дадуть цента на робітничу цілі.

Подумайте, товариші робітники і робітниці! Кооператива дає поміч нашої школі від самого початку її існування. А скільки могла-б вона виснажити на певну потребу, коли-б ми всі там кувували, допомагали і всі прихильно до неї відносилися!

Тому підтримуємо кооперативний рух як морально так і матеріально. Не даваймо своїх центів приватним спекулянтам, ворогам робітничого руху!

Робітнич.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, 2 БЕРЕЗНЯ В ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНІ

На цих зборах буде даний звіт делегатами з шостої Конвенції. Тому обов'язком всіх членів є прибути на ці збори на час і при вході до салі треба виказатися членською книжечкою.

Вкладки приймається від години 2-ої по полудні.

ІДИМ З ДОПОМОГОЮ ДЛЯ "БОРЦЯ".

Форт Френсес, Онт.

Недавно я одержав лісту з Черновця до збирання прес-фонду на газету "Борець". Під час забави в Укр. Роб. Домі мені вдалося дещо зібрати. Опісля пішов я по хатах, ресторанах, пудрумах, де тільки заходить українські робітники.

Я співі зібрати \$16.55 на пресовий фонд і придбати 16 нових передплатників.

Я один з тих, що недавно приїхав з краю і мав нагоду переконатися, в яких тяжких умовах приходить товаришам видавати одиноку селян-

сько-робітничу газету на Буковині. Коли б товариші, що є вже передплатниками "Борця" придбали по 2 або 3 нових передплатників і зібрили дещо пресового фонду, забезпечили б "Борця" на якийсь час.

Передплата не є велика, бо всего 2 долари на рік, або долари на пів року. Імені жертводавців не подаю, бо вони будуть помічені в "Борці".

При кінці взнаю всіх українських робітників передплатників "Борця". Всім жертводавцям належить товариська подяка.

Василь Загари.

ТРЕБА ЗАВЕСТИ ГОСТРІШУ ДИСЦИПЛІНУ.

Лондон, Онт.

Ми зараз читамо ті лекції, які виготовили для відділів ЦВК ТУРФДім для спільного читання. Місячні заряди відділів ТУРФДім і РЗТ обговорили спільно ці лекції і віддали їх освітньому комітетові, який має їх викладати. Цей комітет старається виконувати наложені на нього обов'язки і вибірає на спільне читання такі лекції, які є найбільш відповідні для нашого членства.

Однак на лекції не приходять багато слухачів. Навіть деякі члени не цікавляться ними, але сидять вдома і думають, що їм такі лекції не принесуть ніякої користі, бо вони вже все знають про нашу організацію та про робітничий рух взагалі. На лекції можна бачити кожного разу одних і тих самих слухачів. Така байдужість членів відносно цих лекцій не є протезма, бо лекції відбуваються в неділі і майже кожний член може на них прийти.

Коли запитати цих членів або членкинь, чому вони не бувають на лекції, то кожний член з них оправдується, що ніяк їм не виходило. Деякі членкині говорять, що не можуть приходити на лекції, бо їхні чоловіки роблять на нічну шифту, не прийшли на згадану лекцію до Робітничого Дому але забрали діти і впили до пресвітеріанської церкви, яка носить певну назву "френт пінк гавз".

На таких членів, які став-

лять і боготворять і чертові отарок, ми повинні звернути увагу. Наші заряди повинні завести гострішу організаційну дисципліну і сказати їм, що коли вони бажають бути дійсними членами робітничих організацій і спонирати свої обов'язки як слід, то не сміють опустити старатися виконувати наложені на нього обов'язки і вибірає на спільне читання такі лекції, які є найбільш відповідні для нашого членства.

Ці члени не є навіть передплатниками робітничих часописів. Вони жалують кілька центів на робітничий часопис, який отирає їм очі, а йдуть і дають свої центи тим, які затемнюють їхні очі.

Є зі шкодою для робітничих організацій, коли їхні члени ходять до ріжних релігійних кулів, які під цей час всі як одна злучилися з капіталістами і вступують проти революційного робітництва, та помагати капіталістичним урядам в адекватній революційного руху працюючих та в арештуванні передових товаришів. Наша організація не потерпить нічого на тім, коли такі члени остануться пона її рямцями. Чергова і революційний рух не можуть йти вперед. Треба бути або свідомим членом працюючої класи, або повністю світлогодом.

І. Д., робкор.

НАША ВІДПОВІДЬ ЖОВТОВЛАНТНИКАМ.

Вест Торонто, Онт.

В неділю, 16 лютого, діти УРДШколи відіграли несупиє. "Оленка". Про саму гру не буду згадувати, бо сподіюсь, що хтось з присутніх про це напише. Однак загальною сузіччю по гримках одгесах, якими публіка нагороджує нашу мелодь по кожному її вступі в діт, а то й у фізичних вправах, співах і танцях, то наші діти виявлялись знаменито. Та я лишню представлення, а нашшу про що інше, що тісно зв'язале з цєю виставою.

На перерві між першою а другою дією, виступив з промовою т. П. Юречків, який зясував огидний виступ жовтоблантавий аграї проти робітництва взагалі, а робітництва радянської України зокрема, як та кож згадав про цілі та значення КРОЛ. Він звернувся до присутніх за матеріальною підтримкою для цієї організації, якої завданням є оборонити робітників перед наступом фашистського уряду Канади, що при допомозі поліції старається здавити робітничий рух.

Присутні щиро відгукнулися на завіт т. Ю. і зложили того вечера \$35.35. Цим вони да-

ли доказ, що вони готові на кожному кроці обороняти робітничу праця.

Коли т. Юречків згадав про самотийшійську гинь і в якій відній спосіб вона зляку на робітників, то зломіж присутніх на концерт поносилися оклики: "Ганьба таким людам, це зрадники, провокатори".

На перерві між другою а третьою дією т. Бєжкороваий проголосив вислід збірки і імення кожного, хто скільки жертвував. По тім говорив т. Ч. про венкуверський терор та лике знущання венкуверської поліції над безбрітними, яка замість хліба та допомоги, нагодувала безбрітних клубами та нагаями. Згаданий товариш прочитав резолюцію протесту проти цього брутального терору, яку за згодою всіх присутніх рішено вислати до домініальної і провінціального уряду.

Робкор.

УВАГА! ЛЕТБРИДЖ І ОКОЛИЦЯ! Старання відділу РЗТ в Летбриджі, Альта, відбувається в п'ятницю, 7 березня, в 8-й годині ввечері, в Укр. Робітничий Домі ВЕЛИКА ЗАБАВА В ВЕЧЕРОЮ. Просимо всіх робітників і робітниць Летбриджа і околиці прийти громадно на цю товариську забаву. За добру музику ринуть комітет. Забавовий Комітет.

РОБІТНИКИ МАЮТЬ ЛИШЕ ОДНОГО ВОРОГА, А НИМ Є НАПІТАЛ.

Капускейсінг, Онт.

Будучи ще в старім краю, нерідко читав я "широконародні" часописи, в яких похід небеса викладало дивілізовані західно-європейські країни, писали як провітає культура й немає такої національної ворожнечі, як між нашим народом.

Бачивши так, я нерідко задумувався і зітхаючи, говорив: "Отому то народи мабуть гаррад живеється, бо ж знаємо, що авантис, культура — сьогодні продають людство до крайного майбутнього."

Однак придивитись справі ближче, ми ми крихітки не подивуюсь, коли одна народність ворогує на другу, бо ж оце віками нас вчили, як світські так і духовні власти, щоб йти побити "ворога". На словах же говорили нам "любі ближнього як себе самого".

Не йти далеко, але пригляньмося українській колоній одут така в Канаді. Колонійний "авантис" є упереджений до "москаля", землі ненавидить бойків, гунцули поделали і так без кінця.

До цього упередження, до цієї ненависти допривадили нас нужда, темнота, економічна та освітна неволя по обох боках кордону.

Вже близько десятка літ добує, як я опинився між "культурним народом", про який так багато писали панські газети в старім краю. Працював я і

зараз працюю між ним і, провірявши оте все, я дійшов до висновку, що наші "народні" панки здорово брехали, бо в їхній писанині ані крихітки правди не було.

Національну ворожнечу запричімуємо між працюючими ріжних національностей. Канадійські французи упереджені до своїх братів з Франції. Ми англійцями те саме. Англієць канадійського виховання ненавидить свого родака з старої Англії. А вже найбільшу ненависть бачимо між самими англійцями з Англії. Так авантископійські гунцули з англійцями до братами, не вважаючи, що оба вони походять з одної країни, одного острова, однією мовою говорять, словом, і між ними такі роздори, як між нашими земляками.

Та історія посувається скорим кроком вперед. Надійде той час, в який пролетаріат ріжних націй пізнає, що не той ворог, що належить до іншої народности чи раси, але той, що спільно нас виснажує і поділиває на нації, щоб крапані і лепше нас гнобити.

Шалений висок спротивлений купкою неробів з одного боку, а голод, нужда і безробіття мільйонів пролетарів з другого боку, відкриє останнім очам та покінчить раз назавжди з усіма національно-патріотичним ворогуванням.

В. К.—чук.

УСЯКА ЦЕРКВА Є НА УСЛУГАХ НАПІТАЛУ.

Гемілтон, Онт.

Нині, коли всевітній капіталізм уживає всяких способів, щоб лише почати війну з Радянським Союзом, — церква також не лишиться позаду. Вона йде рука-в-руку з капіталістичними урядами і закликає своїх вірних, щоб вони протестували проти "черного терору" в Радянськм Союзі.

Церква, яка вона не була б, показала цим своє дісне обличчя. Вона показала всевітньому протестаріатові, що вона нині не є нічим більшим, як тільки політичною інституцією капіталістичних урядів. Це вона доказала тим, що зараз притиснується до всяких капіталістичних інтриг проти Радянського Союзу.

Капіталізм не може жити без війни, бо на мільйонах трутів і риках крові та на голоді і нужді широких працюючих мас він продовжує своє життя.

Але пролетаріат світу не спить. Він також приготувався, щоб звести порухи на капіталістичні інтриги проти Радянського Союзу.

Всі працюючі знають, що на одній шестій частині кулі земської робітничі і селяне є при владі, а так само знають, що нинішня капіталістична влада не може задовольнити потреб працюючих мас. І війна, яку імперіалісти готують проти Радянського Союзу, обернеться в горюхаську війну, а побідником вийде пролетаріат.

Так має статися, бо так диктує життя.

А українська патріотична братія хай протестує проти "черного терору" на Україні. Її протесту широкі працюючі маси не слухають. Уся та братія, це наймити всевітньої буржуазії, а зокрема шпихтєвської Польщі; проти якої вони ніколи не протестували.

Гармаченко.

ПРАЦАЛИ ТОВАРИША В ДАЛЕКУ ДОРОГУ.

Вест Торонто, Онт.

День 14 лютого позостає довго в пам'яті організованого робітництва у Вест Торонто. Вечером заплановано дня ми працювали товариші Омеки в далеку дорогу, до нового світу, де фаністська рука не знахується над диким способом над робітництвом, але де влада є в руках дітей молота й серпа, Радянського Союзу.

При переповненні салі на сцені засіли бесідники, які мали працювати товариші Омеки в імені наших братніх організацій, Вест Торонто, Порт Торонто і Торонто, з ними сидів також тов. Омек з дружиною та донечкою.

Працали слідуючі товариші й товаришки: Юренів — від

місцевого відділу ТУРФДім, Ю. Пановик — від Жінсекції, П. Качала — від РЗТ, Ст. Пановик — від Секції Молоді, Ч. — від драмспівгуртка і редколегії стінгазети, т. делегат від братніх організацій Н. Торонто, т. Симе — від К.К.К., т.ка Гарасимівна — від Жінсекції Торонто, Стефанійський — від братніх організацій Торонто, як також т. Дофій від мандолінової оркестри.

Та волего, що говорили промовці, голі було схопити. Одні всі вони признали, що т.т. Омеки шире працювали в корніт наших організацій від початку їхнього існування, були ширими й ідейно відданими берцями на фронті визвольного робітничого руху. І ми живе-

мо надією, що й надалі вони позостають ними і там на вільній пролетарській землі дальше будуть продовжати свою працю для добра робітничого класу, як рівнож будуть держати тісні зв'язки з нами. Передайте наш привіт робітникам та робітницям Рад. Союзу, бо ми ж одна велика робітничая сім'я, та не забувайте й з нас.

По тім говорив т. Омек дякуючи за таке щире товариське пращання. — Я їду туди, де приправа праці, іду, щоб і там працювати для добра робітничого всевіту, щоб й там доложити частинку своєї праці для визволення робітництва поневолених країн, а навіть грудьми оборонити в рядах Червоної армії

батьківщину всевітнього пролетаріату; — говорив тов. Омек. Потім в кількох словах т.ка Омек попрощала всіх присутніх, а зокрема товаришів-членів Жінсекції і під звуки "Інтернаціоналу", що почали грати мандолінова оркестра і який підхопила публіка, товариші Омеки вишшли з салі УР.Дому, щоб відхити на залізничну станцію, а відтак до перту Галіфаку, де мають всісти на корабель та відплисти до нової землі-батьківщини пролетаріату Рад. Союзу.

Щасливої дороги товариші! Працюйте щиро для добра робітничого класу, як також не забувайте про робітництво Канади.

Робкор.

А ВЖЕ ВСІ ЗІШЛИСЯ НА СЦЕНУ?

Канора, Саск.

Довелось мені бути в одній місцевості, де існують наші Жидівці, ТУРФДім і РЗТ. Від діли не так дуже сильні членством, однак можна роботу повести досить гарно, як би наші товариші не були трохи байдужі. Противники у тім місцевості майже нема, а то симпатиків, то це є гарне число. Одним словом, організації праці ніхто не спить.

Коли я зайшов до одного товариша і ми зачали говорити про організаційну працю, то він сказав, що праця у них відходить дуже помало, бо не всі товариші однаково працюють. — Ми маємо пробу представлення цього вечора, зайди до нас то побачиши, як справа мається — сказав до мене товариш.

Дочекались ми вечора, і заплановані товариші пішли, до Укр. Роб. Дому, щобі напалили. Це був учитель і це була його робота, бо так деякі члени думають. Напалили і прийшли додому, щобі повечеряти.

В 7.30 вечером йдемо на пробу, яка була проголошена точно на 8. годину. По якійсь часі зачинають сходитися на пробу представлення товариші і товаришки. Вже дев'ята година, а ще бракує кількох аматорок.

Сів я собі в кутку і слухаю нарікань, що всі не сходяться на час. Питаю найближчого товариша, чи всі ті, що беруть участь в представленні, є членами наших організацій. Ні, говорить товариш, це драмгурток, організований не лиш з членів, але й з ширих симпатиків.

— Досить гарно, відповів я, — видно, що наші відділи скоро зростуть членством.

ПИСАТИ ТРЕБА ТІЛЬКИ ПРАВДУ.

Ошава, Онт.

Якись "член всіх організацій" з Ошави розповідав в "Укр. Роб. Вістях" за дня 14-го січня про те, щоб дати приклад ділом.

З його допису виходить, що деякі робітники в Ошаві "доносять босам на своїх товаришів і тим спричиняють великі клопоти і неприємности".

Якщо такі твердження дописувача правдиві, то чому в Ошаві ніхто про подібне не чув і нічого про це не знає окрім дописувача? Коли такі речі діються, то чому він не внесе на зборах окарження проти таких членів? Звісно ж йому, що наша організація такого паскудства не толерувала і ніколи толерувати не буде. Ми оспоро з такими членами справляємося, якщо вони знайшлися в нашій організації. Не будуть наші організації толерувати і таких дописувачів, які вибігають на сторінки нашої преси і пишуть очевидну брехню хто знає, в якій цілі.

Ніхто з членів нашої організації не погоджується з агандним дописом і мені поручено написати спростування і заперечити будь-то між нашими членами є якийсь дописунок, чи то провокатори. Коли вони будуть, то ми напевно про них знаємо і поставили б їх поза організацію. Існують вони хіба в уяві "члена всіх організацій".

Хочу зазначити, що в майбутньому ми такі неприємні дописи будемо трактувати серйозніше, а їхніх авторів потягнемо до відповідальности.

М. Г., робкор.

Кожний робітник мусить мати "ПРОГРАМУ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ".

Найважливіший документ міжнародного революційного руху від появи Комуністичного Маніфесту Маркса і Енгельса.

Програма Комуністичного Інтернаціоналу містить в собі теорію і практику комуністичної партії. Є це об'єднання фундаментальної філософії Маркса і Леніна з щоденною боротьбою пращюючого класу. (Брошура в англійській мові).

Замовляйте негайно, доки засіб не вичерпався. Ціна 25 центів. Workers Publishing Co., Room 14, 163 1/2 Church St., Toronto, Ont.

SAFEGWAY STORES DISTRIBUTION WITHOUT WASTE Extra Value Sale Лиш надзвичайні речі апелюють до більшості людей—надзвичайна якість—надзвичайна вигода—надзвичайна вартість! Тут вони є всі разом у вашім найближчійм СЕЙФВЕЙ СТОРІ

Від Суботи 1. до Вівторка 4. Березня Включно

Масло 2 ФУНТИ — — — 79Ц Помідори 2 БЛЯШАНКИ — — — 29Ц Фелс Нефта Мило КАРТОН З ДЕСЯТЬ КАВАЛНІВ — — — 59Ц

Table with 3 columns: Product Name, Quantity, Price. Includes items like ХЛІБ білий або разовий, ШАЛАТА спеціальної величини, СЕЛЕРІ Чула Віста, МУКА СЕЙФВЕЙ, ВЕГСТЕФ ПОМАРАНЧЕВА, СІРНИКИ Едіс Блю Рибон, ЛИБІ КВІН ОЛИВС, ОРИХОВЕ МАСЛО, ІНСТАНТ ПОСТУМ, ГРЕЙПФРУТ, ПОМАРАНЧІ Нейвелс, ГРЕЙП НОТС, КУКУРУДЗА, ГОРОХ, АСПАРАГУС, БЮМЕРТ РЕЛІШ ЧІЗ, СВОНСДАВН МУКА, ДЖЕМ Ейлер, СМАЛЕЦЬ, МЕКЛЕРЕН ДЖЕЛІ ПАВДЕР, ОКСІДАЛ, ЛАКС тоалетове мило, КОРН СТАРЧ.

Safeway Stores Limited

СВЯТО ЛЕНІНА В МОНТРЕАЛІ. Монтреал, Кве.

Вжеди, де тільки існують революційні робітничі організації, робітники святкують шесту річницю смерті пролетарського вождя В. І. Леніна.

Дня 26. січня у Принц Артур салі в Монтреалі відбулося концерт-віче. Голова тов. Голпер, відкриваючи віче, пояснив його значіння.

Дім відіграла "Інтернаціонал" і спієв ще кілька дібраних пієєв. Перший бесідник від Ліги Комуністичної Молоді, тов. Н. Фрід, говорив про життя селян і робітників у Радянськм Союзі, про патріотичку й про те, як вороги пролетарської держави оклеветують Радянський Союз.

Другий бесідник, організатор округу ч. 2 КПК, тов. Ч. Меріал засував хто був Ленін, цей провідник пролетарської революції. Ленін навчав, як правити робітничою державою. Вкінці промовець закмівав присутніх, щоб вступали до комуністичної партії. На його вклич вписалося 7 робітників.

Не забувайте про пресовий фонд наших часописів!

